

[Poul Claussen.]

efter at grænserne for afgifternes beregning er blevet ændret og den højeste kvota er nedsat fra 100 til 50 pct.

Jeg vil gerne henlede den højtærede handelsministers opmærksomhed på en passus i bekendtgørelse nr. 303 af 27. november 1931, en passus, som jeg med den højtærede formands tilladelse skal tillade mig at citere. Der står her:

„De statsautoriserede vejere og målere må drage omsorg for, at de ikke i årets løb af stillingens indtægter i privat øjemed forbruger et beløb, der må antages at ville overstige den dem for det pågældende år tilfaldende indtægt af stillingen.“

Ja, det står der virkelig. I betragtning af, at det nu i det forelagte lovforslag udtrykkelig understreges, at indehaveren er personlig ansvarlig for afgiftens betaling, at denne kan inddrives ved udpantning, samt at man for at opnå autorisation til de pågældende stillinger skal være 25 år, have dansk indfødsret og have ført en forudgående hæderlig vandel, synes jeg nok, at administrationen kunne spare sig en sådan pegefinger; den svarer efter min mening mere til forholdene i 1831 end til 1931, da bekendtgørelsen blev udfærdiget, for slet ikke at tale om 1949.

Ministeren for handel, industri og søfart (Krag): Jeg takker de ærede ordførere for den velvillige behandling.

Det er rigtigt, som det ærede medlem hr. Heick sagde, at der, hvis man vil det, naturligvis kan øjnes en divergens mellem det, jeg gav udtryk for i mine udtalelser, og det, der står i lovforslagets § 2 om, hvem der skal afholde de udgifter, der er forbundet med eftersynet af de redskaber, som de statsautoriserede vejere og målere benytter. Det, der er vor tanke, er, at udgifterne skal afholdes af fonden, og det stemmer jo meget godt med, hvad der står i loven, idet fondens penge jo kommer fra vejere og målere.

Til det, der blev nævnt af den ærede konservative ordfører om bekendtgørelsen, må jeg svare, at en ny bekendtgørelse naturligvis er nødvendig. Jeg kan ikke her gøre nærmere rede for, hvad den skal indeholde, da vi ikke har haft tid til at gennemtænke det endnu og ikke fuldt har gennearbejdet det, men de problemer, det ærede medlem har rejst, vil naturligvis blive taget op til overvejelse ved udstedelsen af den nye bekendtgørelse.

Poul Claussen: Jeg kan naturligvis godt forstå, at den højtærede handelsminister ikke redegør for, hvordan bekendtgørelsen vil komme til at tage sig ud. Men der er dog anledning til at spørge den højtærede minister endnu en gang, om han synes, der er nogen mening i at opretholde en sådan distinktion, at en del af afgiften regnskabsmæssigt er fradragsberettiget og en anden ikke. Jeg synes, det er fuldkommen meningsløst, og jeg kunne godt lide, om den højtærede handelsminister nu eller ved anden behandling var i stand til at udtale sig om, hvorvidt han mener, at det er rimeligt at opretholde denne ordning.

Ministeren for handel, industri og søfart (Krag): Jeg skal gerne vende tilbage til dette spørgsmål ved anden behandling, idet vi i mellemtiden i ministeriet kan overveje, hvorledes bekendtgørelsen skal være.

Formanden: Det ærede medlem hr. Heick har ordet for en kort bemærkning.

Heick: Da jeg har indtryk af, at lovforslaget om mål og vægt, som skal behandles efter denne sag, skal sendes i udvalg, vil jeg finde det rimeligt, at det foreliggende lovforslag henvises til det samme udvalg; så kan vi dør se på de spørgsmål, der er rejst her.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Lars P. Jensen: Da der er fremsat ønske om udvalg, skal jeg forslå, at lovforslaget henvises til et udvalg på 15 medlemmer.

Uden forhandling eller afstemning vedtoges dette forslag.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling om forslag til lov om mål og vægt.

(Lovforslaget findes i tillæg C. sp. 305)

Lovforslaget sattes til forhandling.